

РЕШЕНИЕ

№ 675

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **11603** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], чрез управителя Е. К. Р., срещу уведомително писмо за извършено плащане изх. № 01-2600/6860 от 21.07.2009 г. на Държавен фонд „Земеделие“, Разплащателна агенция.

В жалбата са развити доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че административният акт е подписан от експерт, а не от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, при липсващо делегиране на правомощия на експертите в Държавен фонд „Земеделие“ да издават уведомителни писма. Възражава се също така, че липсват данни да е изготвен контролен доклад от извършена проверка на място, копие, от който да е връчено на земеделския производител с оглед на подпис и възражения по констатираните в него нередности. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо. В молба по делото от 15.02.2013 г. жалбоподателят е пренетдирал присъждане и на разноски по делото.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща

представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 15.05.2008 г. жалбоподателят /с уникален регистрационен номер /У./ 371321/ е подал Общо заявление за плащане на площ за 2008 г. за подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схема за национални доплащания /СНДП/, с приложени към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация/ с посочени култури.

Във връзка с така подаденото заявление и заповед № 44200/24.09.2008 г. на Регионален технически инспекторат на заявените от жалбоподателя парцели е извършена проверка на място, за която е съставен контролен лист за периода 03.10.2008 г. – 27.10.2008 г. С уведомително писмо изх. № 01-6500/10807 от 21.11.2008 г. жалбоподателят е уведомен за констатираните несъответствия при извършената проверка на място, като видно от приложена по делото обратна разписка писмото е връчено на жалбоподателя на 09.12.2008 г. С декларация Е. К. Р., в качеството си на управител на [фирма], се е отказал от подпомагане по подаденото от него заявление, тъй като земите, посочени в заявлението не са обработени през 2008 г.

С уведомително писмо за извършено плащане изх. № 01-2600/6860 от 21.07.2009 г. на Държавен фонд „Земеделие” за кампания 2008 г. по подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане е одобрена за получаване обща сума в размер на 0.00 лева, както и са наложени санкции и редукии към заявлението на жалбоподателя в размер на 1 053.57 лева. Към писмото е приложена и Таблица за формиране на общата сума на финансовото подпомагане. Видно от приложена по делото обратна разписка уведомителното писмо е връчено по седалището и адреса на управление на жалбоподателя на 31.07.2009 г.

По делото са приложени и приети като доказателство заповед № 01-РД/1104 от 15.07.2009 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, с която се оправомощават всички младши експерти, експерти, старши експерти и главни експерти от 28-те Областни разплащателни агенции да подписват уведомителните писма за извършено плащане за кампания за директни плащания 2008 г., както и трудов договор № 653/08.06.2006 г. и допълнително споразумение № 2151/06.11.2008 г. на И. И. А. – на длъжност „експерт” в Областна разплащателна агенция – С. град.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, на основание чл. 149, ал. 5 от АПК, само в частта, с която жалбоподателят излага доводи за нищожност на оспореното уведомително писмо. Във връзка с това следва да се има предвид, че в настоящото производство съдът следва да се произнесе единствено по отношение на наличието на основанията за нищожност на оспореното уведомително писмо, тъй като жалбата по отношение законосъобразността на това писмо се явява просрочена. Това е така, защото, видно от приложената по делото обратна разписка оспореното уведомително писмо е връчено на жалбоподателя, по седалището и адреса на управление, на 31.07.2009 г., а жалбата е депозирана директно до Административен съд – София град на 24.10.2012 г. по пощата и е заведена с вх. № 25257 от 26.10.2012 г., т. е. към датата на подаване на жалбата е изтекъл законоустановения в чл. 149, ал. 1 от АПК 14-дневен срок за оспорване на административния акт. В тази връзка следва да се има предвид, че съдът

кредитира пощенското клеймо от 24.10.2012 г., поставено върху пощенските марки на приложения по делото пощенски плик, както и констатациите в служебната справка на ръководител „Съдебно деловодство” и приложената извадка от входящ дневник на Административен съд – София град /стр. 99, стр. 100 и стр. 102 от делото/.

Разгледана по същество жалбата в частта, с която се излагат доводи за нищожност на административния акт, е основателна по следните съображения:

Понятията нищожност и унищожаемост на административните актове не са законово определени, а са установени от административно-правната теория. Подходът при разграничаването им е конкретен при всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение при издаване на акта, което се отразява върху съдържанието му и засяга волеизявлението на административния орган до степен да се приравни на липса на волеизявление. Нищожният акт не поражда правни последици, той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и за това съдът следва да обяви неговата нищожност. За да е законосъобразен един административен акт и да може да породи правни последици на първо място той следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т. е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място – административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Само административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици.

В процесния случай настоящият съдебен състав намира за основателно твърдението на жалбоподателя, че оспореното уведомително е нищожен акт, като постановен при липса на компетентност на издалия го административен орган. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че процесното уведомително писмо е издадено от И. А., в качеството му на експерт в Областна разплащателна агенция – С. град, въз основа на заповед № 01-РД/1104 от 15.07.2009 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, с която се оправомощават всички младши експерти, експерти, старши експерти и главни експерти от 28-те Областни разплащателни агенции да подписват уведомителните писма за извършено плащане за кампания за директни плащания 2008 г. В съответствие с разпоредбите на чл. 20а, чл. 22а и чл. 43 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и на чл. 35 и чл. 43 от действащия към момента на издаване на процесното уведомително писмо Устройствен правилник на Държавен фонд „Земеделие” /отм. ДВ, бр. 87/3.11.2009 г./, единствено оправомощения орган, който е следвало да се произнесе по заявлението за финансово подпомагане на жалбоподателя и съответно постанови уведомителното писмо е

изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция. Организационните структури на фонда и служителите в тях, независимо от принципа на организация - функционален или териториален, имат изпълнителски и административно-технически функции и не разполагат с правомощията да вземат решения по смисъла на чл. 11а, ал. 1 от ЗПЗП. В съответствие с чл. 11, ал. 1 от Устройствен правилник на Държавен фонд „Земеделие” /отм./ за изпълнителния директор е съществувала правната възможност да делегира част от предоставените му

от управителния съвет правомощия за вземане на решения и сключване на договори за финансово подпомагане на земеделските производители единствено на заместник изпълнителните директори и на ръководителите на териториалните структури на фонда, след предварително решение на управителния съвет. В случая нито се твърди, нито се представят доказателства за наличие на предварително взето решение на управителния съвет в тази насока. Процесното уведомително писмо не е подписано от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, изпълняващ и функцията на изпълнителен директор на Разплащателна агенция, а от експерт в Областната разплащателна агенция – С. град. Експертът обаче не е от кръга на органите, визири в разпоредбата на чл. 11 от У. правилник на Държавен фонд „Земеделие“ /отм./, които са оторизирани да издават административни актове. Такъв не го прави и издадената заповед № 01-РД/1104 от 15.07.2009 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която е извършено общо оправомощаване на всички младши експерти, експерти, старши експерти и главни експерти от 28-те Областни разплащателни агенции на Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция, да подписват уведомителните писма за извършено плащане за кампании за директни плащания 2008 г., които се изпращат на всички земеделски стопани, подали Общи заявления за плащания на площ за 2008 г. пред съответната Областна разплащателна агенция. Предвид липсата на материална компетентност на лицето, сочено като издател на акта, същият се явява нищожен.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба в частта, с която се излагат доводи за нищожност на акта е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспореното уведомително писмо следва да бъде обявено за нищожно.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя 50 лева съдебни разноски, представляващи сумата за платена държавна такса. По отношение на искането на жалбоподателя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за неоснователно, тъй като в настоящото съдебно производство жалбоподателят се е представлявал от управителя на дружеството, но не и от юрисконсулт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА за НИЩОЖНО уведомително писмо за извършено плащане изх. № 01-2600/6860 от 21.07.2009 г., издадено от експерт в Областна разплащателна агенция – С. град, Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, РАЗПЛАЩАТЕЛНА АГЕНЦИЯ, за произнасяне с валиден административен акт, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за влязлото в сила решение, при спазване на дадените от съда задължителни указания по прилагането на закона.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на [фирма], [населено място], с ЕИК:[ЕИК], сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: